

Trollposten

Nr. 2 årgang 4
30. mars 2009



Leder

Endelig er dagen kommet, sommerteamet skal reise hjem og det siste flyet skal gå fra Troll Airfield. Reise! Siste fly? Ennå er det uvirkelig. Flyet takser bortover stripa, og jeg kjenner meg som en champagneboble, bobler av glede.

Flyet tar av og vi hever champagneglassene våre i en skål.

På vei hjem til Troll sitter jeg i 206 og er litt trist for alle de gode vennene som reiser og litt glad for at de har reist. Litt trist for at jeg ikke får komme hjem til mine to barn og litt glad for at jeg får lov til å bli her. Følelsene tar nesten overhånd, og tårene presser på, da jeg hører på VHF-en:

”Hallo, hvordan har du det” av Knutsen og Ludviksen, og jeg synger tilbake. Godt at det er flere som meg. Godt at vi er så like, godt at vi alle har følelser.

Hjemme til rot, rot og atter rot. Men det gjør ingen ting for jeg vet at jeg har ca 280 fine dager med 5 flotte menn og en flott natur, og jeg er kjempeglad og heldig som får bli her.

”Gled deg over livet, det er så vakkert.”
Så ses vi kanskje snart igjen. Skål!!

Britt Simones

Uansvarlig redaktør
og trollkjerring.



IPY kommer til mål

Av Stein og Britt



Etter å ha fulgt IPY sin dagbok var det med stolthet at vi endelig kunne få lov til å ta imot de på Troll, og at vi kunne få lov til å gi de en fest for den lange turen de hadde gjennomført. Jeg vil derfor bare kopiere IPY's siste innslag i dagboken.

”Som alltid er det med blanda følelser et så stort foretak bringes til ende. Alle om bord er lettet over å se at jobben er gjort, over at prosjektet er gjennomført med stil, over at vi kan vende tilbake til et normalt liv – men på den andre siden har vi hatt det virkelig flott sammen. Vi har delt noen store øyeblikk på vegen over Antarktisplataet, et virkelig storslagent sted. Som alltid er det noe vi vil savne når en reise tar slutt og en ny begynner.

Slik har vi fornøyde, men noe nølende tatt oss ned fra plataet og inn til Troll. Vi hadde blitt vant til livet i felten, og ankomsten til Troll lå foran oss som enhver annen dag på

traversen. Helt fram til vi krysset den siste haugen før stasjonen var vi ennå i traversstemning, og ennå syntes verden for øvrig så langt borte at den knapt hadde betydning. Så, plutselig, er vi møtt av en veritabel velkomstparade i regi av staben på Troll, 30 personer oppstilt for å se oss krysse målsnora, sprette champagneflaskene, posere for gruppebilder, svare på hundrevis av spørsmål. Det var jubel, det var klemmer og håndtrykk, det var dusj, badstue og badestamp, det var middag med prominente gjester fra Norge, Sør-Afrika, Tyskland og Canada, det var taler, det var skåler og historier, det var feiring.

Og endelig går det opp for oss: Vi er ferdige! Vi har fullført en lang reise, vi har bak oss et vel gjennomført arbeid, vi har virkelig oppnådd noe. Så, tusen takk til alle dere som møtte oss, takk for at dere fikk oss til å føle at vi har gjennomført noe betydningsfullt, takk for at dere fikk oss til å føle at dere alle har vært en del av det.

Og tusen takk til alle dere som har fulgt med oss på vegen. Det har vært virkelig inspirerende



*Lederhunden" Lasse bryter målsnora på Troll.
Foto: Ken Pedersen*

Offisiell åpning av nytt renseanlegg

Av Øyvind

Etter en behørig invitasjon til åpning av nytt renseanlegg på nærmiljøets informasjonskanaler, ble det endelig gjort klart til fest.

Åpningen skulle være på fredagskvelden etter jobb.

Forventningen var høy over å se hvor mange som møtte frem til denne tilstelningen.

Knekten av Dronning Maud Land; Gulstein Rett-Holt og hans kjære, Synnøve Godsprekken var de eneste som tok turen i det forgjettede land.



De var overmåtelige glade for å se renseanlegget i drift. Ryktet har gått rundt i kontinentet, at det er en matglad gjeng som overvintrer denne sesongen – med alt det måtte medføre.



Offisiell åpning av renseanlegget

Trollmortur.

Av Britt

Så endelig lørdag, og fri!!! Hva skal jeg gjøre? Jo, jeg må jo begynne på mine turer, jeg skal jo bestige nesten alle tindene rundt i Dronning Maud Land. Solen skinner, det er 13

minusgrader og vindstille, kan ikke få det bedre. I dag skal jeg på Nonshøgda og Sofietoppen for første gang. Ipod-en er fulladet og med masse god musikk. Turen opp til Nonshøgda går fort etter tonene fra Beth Hart. Endelig oppe, jeg jubler. Topp nr to kan krysses av. For en følelse, er så stolt, og for en utsikt. Neste topp er bare et steinkast unna, så her er det bare å labbe videre. Ned fra Nonshøgda spiller jeg "Brown Girl in the ring" av BoneyM. Tipper det er ingen som har danset ned herfra, syngende for full musikk men en falsk stemme. Det gjør jeg. Her er det ingen som hører eller ser en, og ei trollkjerring har lov til alt.

Oppover til Sofietoppen. Det er bratt og jeg må nesten krabbe noen steder.



Mot Sofietoppen

Det er så underlig her, en tror det er kjempelangt og kjempebratt, men så plutselig er man på toppen og utsikten tar nesten pusten fra en.

Regel nr. åtte: Når en skal på tur må man huske å ta med seg et ekstra batteri til kamera, noe som jeg klarte å glemme. Jeg kan jo bare telle til fem. Så en erfaring rikere.

Fugletelling, 8. mars

Av Dag

Ute og teller snøpetreller i dag også. I går en runde på Trollhøgda, nå står Nonshøgda for tur; dvs i lia rett ved stasjonen. 17 blå, 3 mm nysnø, og snart kommer sola. Forskningsassistent-funksjonen er på hell. Rimelig det, ettersom petrellene i likhet med løsarbeiderne her på Troll, kommer når arbeidslysta sprenger på, og drar sin kos når innsatsen er gjort, og alt lagt til rette for neste generasjon. Ornitolog Harald har gitt Asbjørn

og meg muligheten til å gi oppholdet her et snev av naturvitenskapelig innhold. I går var det kun 6 bebodde reir av 39 observerte. De fleste kyllingene er på denne tiden prikk lik de voksne, men muligens- kanskje- og rimeligvis litt mindre? Noen har fortsatt litt dun.



Snøpetrellungdom

De er pussige og sjarmerende når de sitter forundret og skeptiske og kikker. Særlig spesielt at jeg kan ligge noen cm. fra reiret og studere dem. Når jeg er rolig og langsom, virker de å bry seg lite, bortsett fra å følge med på hva som skjer. Svært vakre, kritthvite med svarte øyne og nebb! Kommer jeg brått og nært på, skvetter de og blir irriterte, og kan spytte orange spytt etter meg, opptil 1/2 m--- utseende som tomatsausen i en sardinboks. Steinene rundt hvert reir, som ligger gjemt i åpninger innunder litt stor stein; er fulle av fettflekker, noen helt belagt og skinnende. Blir feit på fingrene når jeg tar på flekkene, som lukter harskt. Reirene og de nærmeste omgivelsene er belagt med "sedimenter" av gammelt spytt, noen steder som små dryppstengrotter. Selve reiret er delvis tettet igjen med stein sammenfuget av samme type spytt (?). I tillegg er alt tilgjengelig organisk materiale brukt til tetting og isolasjon, dun og fjær, rester av egg og generasjoner av kyllinglik i ulik forfatning tyter fram. Ikke plass for sentimentalitet over høy barnedødelighet der i går'n! Noen av årets døde kan finnes ubenyttet i reiret eller rett utenfor. Ellers ligger det knokler og frysetørkede kyllinger spredt i terrenget, i ly ved steiner, eller delvis dekket av sand. Tøffe oppvekstvilkår.

Noen dager senere er alle reir tomme, men sørjoen er fortsatt på plass.

Husfolket drar (og vi får låne hytta i 8 måneder)

Av Øyvind

Vi var som en ungeflokk, der vi fikk være alene hjemme for første gang. Nå kunne vi endelig leke og ha det moro uten de ”voksnes” innblanding.

Dagen var kommet og sommergjengen pakket seg ut av stasjonsområdet. Vi svirret rundt i en blanding av skrekk og fryd.

Alle ble fraktet ut i ”Trollbussen” og innkvartert i Hercules C-130 –flyet.

Nå gjensto bare å få start på f...skapet.

Tidligere meldinger om flyets forfatning som fuellekkasje ved motor nr. 3 og keiserlig overspyling med hydraulikkolje under minister transporten, lå til grunn i disse bekymringer.

Og meldingen lot ikke vente på seg: Flyet fikk ikke starte. Vi måtte arrangere hjelpestrøm.

Som om ikke det var nok, kom senere også den beryktede meldingen: ”Vi trenger Fuel-To-Noise Converter !”



Dette er en skrøpelig innretning som er basert på en jetmotor, kapslet inn i litt blikk på en 4-hjulstralle.

Det var godt vi hadde fått opplæring i vidunderet av Johan den Høye. –Så takk Johan for at du satte av litt tid til å gjennomgå denne farkosten med oss.!

Motor nr. 3 startet, og øynene våre ble blanke. (Om det var fordi vi fikk start på flyet, eller om det var trist at alle dro, vites ikke...)

Flyet tok av med et voldsomt brøl, bare overdøvet av champagnekorkene som ble sprettet i samme øyeblikk.

Nå kunne vi sole oss i glansen fra solnedgangen og alt arbeidet som var utført gjennom sommeren, med et flott mannskap i solid fellesskap. Takk til dere alle.

Mørket og stillheten bredte seg utover Troll. Det var natt, og vi var bare 6 igjen.



Sport

Traktorhopping

Ole gikk inn i ledelsen med sitt rekordhopp på 4,67m på utreisedagen.



Rekordhoppet, vottene markerer lengden

Vaffeltrening

Av Per

Torsdag 5. mars kl 19:00 startet Trolls ukentlige vaffeltrening. Løypa går mellom Troll og Klovningen og er på 1 mil totalt, men var innkortet til det halve på første treningsdag. Etter endt trening lokker vafler og badestamp. Vi har hittil hatt tre uker med

trening, med 100% oppmøte. Etter første trening ble det, på oppfordring fra Jan, holdt smørekurs. Per var foredragsholder.



Våre tapte rettigheter

I vår første utgave av Trollposten tok vi opp saken om borgerrettighetene til innbyggerne i Dronning Maud Land. Til høsten er det stortingsvalg og vi ønsket alle en anledning til å avgi stemme. Per ble satt på saken og sendte en epost til Kommunal- og regionaldepartementet. Den 12. mars fikk vi endelig svar fra Marianne Riise som er seniorrådgiver:

”Systemet som skal benyttes til elektronisk stemmegivning i 2011 er ikke klar til bruk alt ved valget til høsten.” Da det ikke er mulig for oss å levere en fysisk stemmeseddel satte dette punktum for denne saken.

VIP-besøk.

Av Britt

Uke 8 og nest siste uka i februar. Det er mandag og morgenmøte. Alle skal ha ryddet og vasket rommene sine til lørdag den 21. februar. Da får vi ministerbesøk og noen av disse må få lov til å sove inne. Ute skal det settes opp telt, det skal skiltes og ordnes. Stasjonen blir vasket, stasjonsområdet blir ryddet. Her skal ingen ting ligge og flyte (men det pleier vi jo ikke). Vi jobber og sliter.

Første gjestene fikk vi torsdag den 19. februar: Fem observatører, der iblant vår sjef Jan-Gunnar Winther. De hadde vært på noen av stasjonene i Dronning Maud Land for å undersøke om alle følger Antarktistraktaten.

Fredag den 20. februar. Blå himmel og sol på Troll, men stygt vær på Novo. VIP-flyet, som er en hercules fra Cape Town, kan ikke ta av fordi reserveflyplassen Novo ikke er operativ. Ja, ja, så er det bare å vente. Lørdagen kom og IPY-traversen kommer inn til stasjonen. Meningen var at de skulle bli tatt imot av ministerbesøket. Festmiddagen som var tenkt til menistrene ble servert til IPY-deltagerne, observatørene og noen gjester som uventet kom fra den Sør-Afrianske basen SANAE. De skulle vente på fint vær hos oss, slik at de kom seg videre til Novo der ilyushin sto og ventet. En av gjestene var den Sør-Afrikanske ministeren for vitenskap og teknologi.

Søndag kom og alle gjestene reiste videre til Novo. Været begynte å bli bra der også? Her hadde vi hatt sol og blå himmel hele tiden, slik det ofte er i Antarktis. Endelig fikk vi beskjed om at flyet skulle ta av og komme hit mandag morgen. Programmet som egentlig gikk over to dager ble presset inn på en: De skulle spise frokost, fortsette konferansen de startet i Cape Town, spise lunsj, dra ut på tur til Buddhamagen, spise middag og så dra hjem.

Så kom Erik Solheim og de andre VIP-ene. Med rådgivere og journalistene var de nærmere 40 stykker. Det er ikke hver dag jeg har en svensk minister inne på kjøkkenet for å pusse tenner i utslagsvasken. Det var hyggelig å se at de også er mennesker.

Det ble nok noen hektiske timer her, det kan vi se på Erik sin påkledning av NARE-uniformen.



Erik Solheim i stua på Troll

For å sitere Øyvinds oppsummering av VIP-besøket: Ministrene kom, spiste og dro.

Ikke alle reiste til Cape Town. Journalistene ble igjen for å "se" og bl.a. intervjuet oss seks overvintrene. Mer om det i neste avis.

Historisk tilbakeblikk

Vi tar med et bilde fra Berlinmurens fall høsten 1989. Legg merke til skriften i NARE-rødt på muren til venstre i bildet. Dette er samme høsten som polarinstituttet utrunder en ekspedisjon for bygging av Troll-stasjonen. Tilfeldig? Neppe.



For 51 år siden: In memoriam, av Lars Bistasjon

Fimbul Tidende nr. 5, lørdag 6 september 1958

Jeg hadde da visselig trodd at Henry's garasje bare inneholdt vår ekvipasje, men det er jo kun kamouflasje for tørstige sjeler et sted ha å tømme en kanne med sprit gjennom halsens passasje.

Den kanne har lokket og dradd nå så lenge, at en bar i garasjen, den tanken vil fenge, og da var det gjort, og det gikk ganske fort, å skjenke ut og drikke opp de siste dråper. For å gjemme på dem til senere hen, det er jo ideen til tåper.

Så får en da håpe og tro at den siste skvett ble vederfaret dens rett til seremoni og andakt oppdrukken, men vemodig det er å tenke aldri mer på Fimbul en dram i sitt glass å skjenke, men som Stein sa her en dag, det kommer vel andre tider da vi igjen skal finne behag i livets spesielle sider.

Leserinnlegg

Svar på leserinnlegg fra sofagrappa

Dere jukset, noe mer er det ikke å si om den saken. Hilsen Quiz-sjefen.

Matspalten

Av kokka på Tor

I dag skal vi ta for oss Trolls egen skalldyrssuppe: **Spretthalesuppe med sopp** til fire personer.

Ingredienser: 1 liter vann, 1 gulrot, 1 liten purreløk, 100000 spretthaler, 3 spiseskjeer hussopp.

Bland alle ingrediensene i en kjele. Gulrot og purre kuttes fint. Her har vi et bilde av en spretthale slik at alle kan kjenne den igjen.



Når en skal fange en spretthale er det viktig å liste seg helt inn på den, og så skrike høyt. Da spretter den ut av halen sin. Igjen ligger halen med deilig kjøtt.

Suppen gis et oppkok. La den deretter trekke i 15 minutter. Smak til med salt og pepper. Som variant kan en hardkoke sørjoegg (finnes ute i naturen om våren). Del eggene i båter, legges i suppa til slutt. Velbekommen!

Annonser

Til salgs

Bermen av årets potetvin selges til høystbydende. Vil være klar etter påske.

Ring 77750264, Jan

Jobb ønskes

Kvinne ”i sin beste alder” ønsker jobb som flyvertinne.



Liker å ligge på stripa

Stilling ledig

Det er stilling ledig som heltidsansatt journalist i Trollposten under overvintringen 2010. Ta kontakt med John eller Øystein.

Gebursdag.

Vi har hatt en 50 års dag siden forrige nummer. ”Gratulerer med 50 års dagen som var den 16. mars, Jens Stoltenberg.” Som du ser på bildet feiret vi deg med marsipankake og champagne.



Tap/funnet

Liten sort bikini funnet i stampen.

Kim, jeg har funnet deodoranten din. Kontakt kjøkkenet.

Konkurranse

Troll sykestue trenger nytt skilt og har derfor arrangert en designkonkurranse. Vinnarskiltet vil pryde døra. Send bidrag til lege.troll@npolar.no

Redaktøren vil minne om ”flette”-konkurransen, det er enda noen dager igjen før fristen går ut. Husk å sende svaret til kokk.troll@npolar.no eller til britt@simones.no.

Kino



Neste nummer

I neste nummer av Trollposten vil vi ta opp følgende saker: Rensfjellrennet, potetvin, smalahove, nytt røntgenapparat, tur til Tor, søndagstur og mye, mye mer.

Vi vil ønske alle våre lesere en riktig



GOD PÅSKE !! Husk fjellvett-regel nr 1: ”Det er ingen skam å være inne og spille ”hund”!! Den er den eneste og den beste.

Er det noe dere ønsker skal være med i Trollposten? Er det noe dere lurer på, f.eks hvordan vi har det her i sør, eller kanskje dere har en gebursdagshilsen? Send en epost til britt@simones.no.